

Bahasa di tulis, rasa di hati

Wij zijn de kinderen van Maluku.
Geboren op verschillende plekken in de wereld,
maar verbonden door iets wat dieper gaat dan geografie:
onze verhalen, onze klanken, onze taal.

Taal is niet alleen iets wat je spreekt —
het is iets wat je voelt.

In een blik van je oma.
In een zin die je vader half grappend, half liefdevol zegt.
In een liedje waarvan je misschien niet alle woorden begrijpt,
maar de warmte wel herkent.

Onze taal draagt herinneringen.
Woorden en uitdrukkingen vertellen iets over wie we zijn,
waar we vandaan komen
en wat vorige generaties aan ons hebben doorgegeven.

Daarom willen we die taal laten leven.

Niet als iets uit het verleden,
maar als iets dat kinderen mogen **horen, zien, spreken en ontdekken.**

Spelenderwijs.
Met woorden en verhalen.
Met muziek en beelden.
Met herinneringen van vroeger
en nieuwsgierigheid naar onze geschiedenis.

Want ook onze geschiedenis verdient het om verteld te worden.
De geschiedenis van de eilanden, de zee en de mensen.
Van specerijen en verre verbindingen.
Van moeilijke tijden, maar ook van kracht, verbondenheid en veerkracht.

We willen bewaren wat waardevol is
en doorgeven wat niet verloren mag gaan.

Van oma en opa.
Van ouder naar kind.
Van generatie naar generatie.

Want wanneer een taal verdwijnt,
verdwijnt ook een stukje van wat ons met elkaar verbindt.

Met ieder woord dat een kind leert,
ieder verhaal dat opnieuw wordt verteld
en ieder liedje dat weer wordt gezongen,
blijft iets voortleven.

**Draag het in je hart.
Deel het met elkaar.
Geef het door.
Want jij bent Anak Maluku. 🌸**